

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **L. B.**, zastoupeného JUDr. Mario Hanákem, advokátem se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Matiční 730/3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 20.4.2017 č. j. MSK 139336/2016,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 28.4.2017 se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 15.9.2016 č. j. MUBR/53851-16/mor o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a uvedl, že žalovaný, přestože má povinnost ze zákona před vydáním rozhodnutí seznámit obviněného s podklady, toto neučinil. Žalobce odkázal na § 36 odst. 3 a § 93 správního řádu. Namítal také, že v rozhodnutí žalovaného je u jeho jména uveden titul Ing. Arch., přestože on takovýmto titulem nedisponuje.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v odvolacím řízení žádné nové podklady neopatřoval. K nesprávnému užití akademického titulu poznamenal, že jej převzal od správního orgánu I. stupně. Pokud žalobce takový titul nemá, žalovaný se mu omlouvá. Uvedení akademického titulu, kterým žalobce nedisponuje, nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ani to nevyvolává pochybnosti o identifikaci žalobce, který je nezaměnitelně určen jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující pro věc významné skutečnosti. Dne 11.8.2016 bylo žalobci do vlastních rukou doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 15.9.2016. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit svou nedbalostí, a to tím, že dne 21.7.2016 v 17.25 hodin na silnici č. I/46 naproti domu č. 49 v obci Bílčice, ve směru jízdy od Opavy, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Mercedes Benz, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem (50 km/h) nejméně o 45 km/h. Svým jednáním porušil povinnost řidiče podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně v citované listině uvedl, že předvolává žalobce k ústnímu jednání a seznámení s podklady, které se bude konat 15.9.2016 v 10.00 hodin. V předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci dáno kromě jiného poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že při ústním jednání bude mít možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a před vydáním rozhodnutí mu bude dána možnost se k podkladům rozhodnutí vyjádřit. 8.9.2016 byla do spisu založena plná moc, jíž žalobce zmocnil pana A. P. k zastupování v předmětném řízení. Z protokolu o ústním jednání ze dne 15.9.2016 plyne, že jednání byl přítomen zmocněnec žalobce pan A. P., který se vyjádřil ke sdělenému obvinění žalobce, byl seznámen s obsahem spisové dokumentace, a to s oznámením přestupku, záznamem o přestupku včetně fotodokumentace, úředním záznamem policistů, výpisem z evidenční karty řidiče, ověřovacím listem. Citovanými listinami správní orgán I. stupně provedl důkaz. K listinným důkazům se zmocněnec vyjádřil tak, že spisová dokumentace neobsahuje osvědčení o odborném školení pro měření rychlosti a foto obce o tom, že měření bylo prováděno v obci a vlastník měřícího zařízení není policejní orgán, nýbrž třetí osoba. Navrhl provést důkaz výslechem svědků zakročujících policistů výše označenou listinou. Správní orgán následně prohlásil, že dokazování je ukončeno a ve věci bude v zákonné lhůtě vydáno rozhodnutí. Následně bylo opětovně dáno poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům. Na to zmocněnec žalobce prohlásil, že s podklady pro vydání rozhodnutí souhlasí, nemá námitky proti obsahu protokolu. Správní orgán I. stupně následně téhož dne 15.9.2016 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným, že dne 21.7.2016 v 17.25 hodin na silnici č. I/46 naproti domu č. p. 49 v obci Bílčice, ve směru jízdy od Opavy, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Mercedes Benz, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou

rychlost v obci stanovenou zákonem (50 km/h) nejméně o 45 km/h. Tímto svým nedbalostním jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 20.4.2017 č. j. MSK 139336/2016. Odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Ze správního spisu žalovaného vyplývá, že žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval. Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno zmocněnci žalobce 3.5.2017. Současně bylo doručeno žalobci do vlastních rukou 26.4.2017.

Krajský soud předně konstatuje, že k námitce žalobce uplatněné až u jednání krajského soudu dne 22.8.2017, že došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces, neboť nebyly provedeny důkazy, které navrhoval za řízení před správním orgánem I. stupně, nepřihlédl, neboť byla uplatněna až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby dané § 72 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění.

Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., v rozhodném znění, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Krajský soud shledává nedůvodnou námitku žalobce, že mu žalovaný neumožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Soud poznamenává, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného tvoří nedílný celek. Správní orgán I. stupně poučil žalobce o právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí v oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání ze dne 3.8.2016, jak výše citováno, a tohoto práva žalobce prostřednictvím svého zmocněnce u jednání dne 15.9.2016 využil. Po tomto ústním jednání správní orgán I. stupně správní spis o žádné další podklady nedoplňoval. Žádné další podklady pro vydání rozhodnutí do spisu nezakládal ani žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí. Správní orgán se v žalobě namítaného porušení práva na spravedlivý proces nedopustil. Nesprávné uvedení akademického titulu v záhlaví rozhodnutí správních orgánů nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Řádné označení žalobce je dáno uvedením jeho jména, příjmení, data narození a místa bydliště.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 22.8.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně